

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

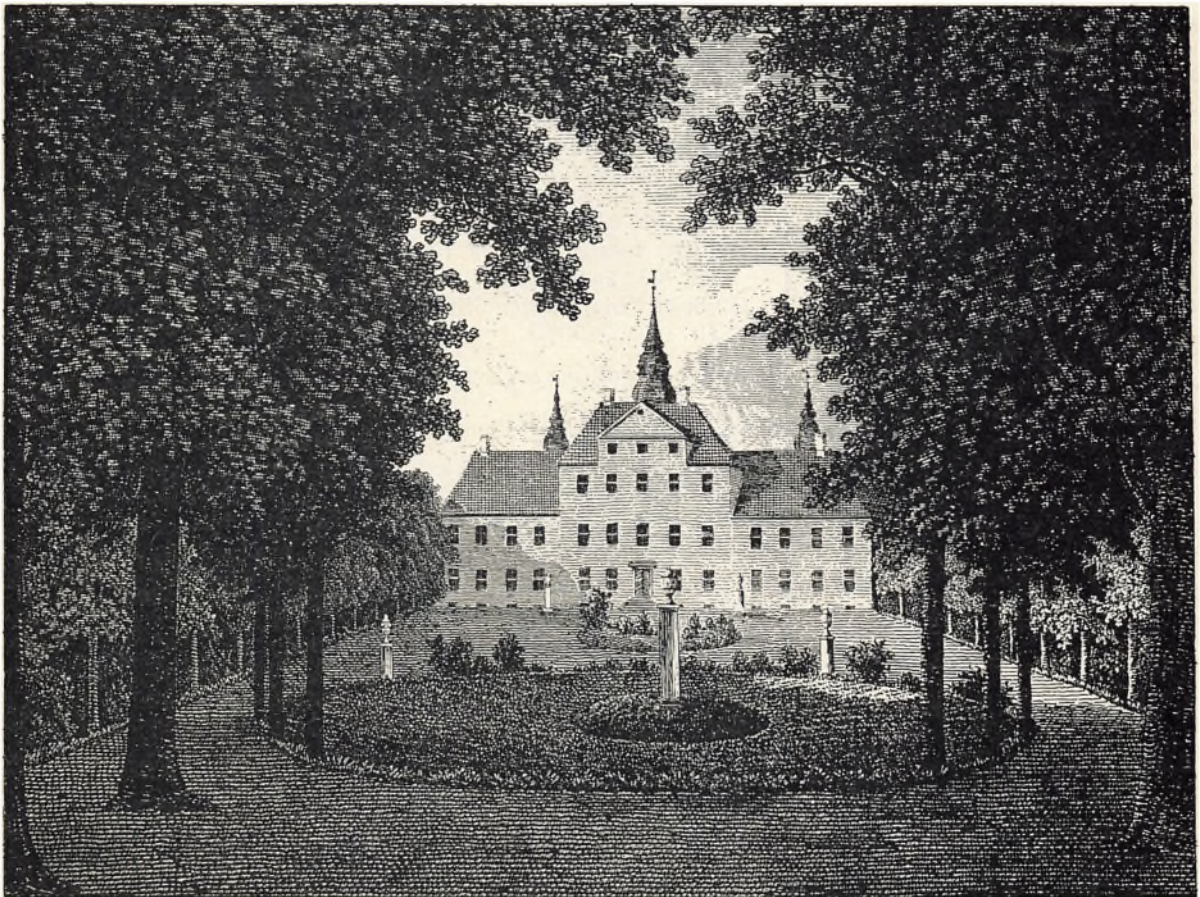
Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Februar 1975

Nr. 194-34. årgang

Jægerspris i Horns Herred hed tidligere Abrahamstrup Gaard. Her ses hovedbygningen fra slotshaven, i hvilken Fr. V. gennemførte ideen »ved mindstene at hædre berømte og af fædrelandet fortjente mænds minde«. Kobberstikket er hentet fra P. W. Becker og S. H. Petersen: »Dansk Atlas« (1831–35), der netop er genudgivet af Lokalhistorisk Afdeling ved Historisk Institut under Københavns Universitet.

Medlemsblad
for
Dansk Slægtsgaardsforening

Redaktion:

Hans Hviid,
Fåredammen 11,
5300 Kerteminde.
Tlf.: (09) 32 14 61.

Artikler og billeder, læserbreve,
juridiske spørgsmål og øvrige med-
delelser til »Slægtsgaarden«
sendes til redaktionen som
forbeholder sig ret til at forkorte
artikler og breve, som ønskes
optaget i bladet.

Eftertryk efter ophavsretslovens be-
stemmelser.

★

Annonceekspedition:

Fru Inger Hansen,
Gassehaven 56,
2840 Holte
Tlf.: (01) 80 25 37.

Alle henvendelser om annoncer
rettes til annonceekspeditionen.

★

Trykkeri:

Andelsbogtrykkeriet i Odense

★

Distribution:

Klager over udeblivelse eller
forsinkelse af bladet rettes
til postvæsenet

Henvendelse om ældre numre
eller supplementsnumre og
bilagsblade af »Slægtsgaarden« sker
til annonceekspeditionen.

Dansk Slægtsgaardsforening

Oprettet 5. juli 1941

Lær af fortiden – Lev i nutiden – Virk for fremtiden

Landsbestyrelsen:

LANDSFORMAND: Gårdejer *Chr. R. Christensen*, (R) Badstrup,
5484 Uggerslev.

Tlf. (09) 85 11 49.

NÆSTFORMAND: Gårdejer *Einer Petersen*, Kikhavn, 3390 Hunde-
sted.

Tlf. (03) 33 71 49.

Gårdejer *Jens Skau*, (R) Nygård, 6533 Øster Lindet.

Tlf. (04) 84 62 03.

Gårdejer *Jørgen Skoven*, »Skoven«, Asdal, 9850 Hirtshals.

Tlf. (08) 97 11 66.

Proprietær *Bent Bjergskov*, Rosenlund, 5350 Rynkeby.

Tlf. (09) 39 13 17.

Hofjærgemester *Cederfeld de Simonsen*, Erholm, 5560 Årup.

Tlf. (09) 43 10 91 (helst kl. 9–10).

Gårdejer *Børge K. Fjordside*, Skalstrup, 7570 Vemb.

Tlf. (07) 88 40 94.

Gårdejer *Jens Bligaard*, Odense, 7861 Balling.

Tlf. (07) 58 10 11.

Gårdejer *Harald Poulsen*, Aspegård, 3752 Østerlars.

Tlf. (03) 99 80 30. – Sommer (03) 99 52 11.

Gårdejer *N. Sehested*, Holmstol, 8883 Gjern.

Tlf. (06) 87 50 19.

Gårdejer *Chr. Thyboe*, Kirkemosegaard, 8991 Spentrup.

Tlf. (06) 47 70 87.

Gårdejer *Holger Buch Juul*, Jærgergaarden, Høllund, 7100 Vejle.

Tlf. (05) 86 50 21.

Gårdejer *Erik Strange*, Øverup, 4800 Nykøbing F.

Tlf. (03) 83 92 12.

Gårdejer *Jens P. Petersen*, Farendløse, 4100 Ringsted.

Tlf. (03) 64 00 24.

Gårdejer *Peder Møller Frifelt*, Frifeltgaard, 6870 Ølgod.

Tlf. (05) 24 30 87.

(De tre førstnævnte udgør landsbestyrelsens forretningsudvalg.)

Udvalgsformænd:

Slægtsgaardsarkivet: Gårdejer *Erik Strange*, Øverup,
4800 Nykøbing F. Tlf. (03) 83 92 12.

Bladudvalget: Proprietær *Bent Bjergskov*, »Rosenlund«,
5350 Rynkeby. – Tlf. (09) 39 13 17.

Kassererkontor og medlemsforhold:

Fru *Inger Hansen*, Gassehaven 56, 2840 Holte.

Tlf. (01) 80 25 37 (Helst før kl. 8)

Postgironummer 8 08 31 42.

Slægtsgaardsarkivet:

Adresse: *H. C. Andersens Boulevard 4* (2. sal t. v.),

1553 København V. Tlf. (01) 11 67 20.

Ledere: Arkivarerne *P. K. Hofmansen* og *Annalise Alstrøm*.

(Træffes på arkivet tirsdag og onsdag kl. 14–16 el. efter aftale).

Foreningens revision:

Statsautoriseret revisor *Kr. Foged*, Rosenvængets Sideallé 8, 2100

København Ø. – Tlf. Øbro (01) 92 – 30 og Øbro (01) 92 – 5000.

JÆGERSPRIS

Et møde med et stykke af Danmarks natur og af dets fortids- og nutidshistorie

Forsvarsministeriet havde bedt mig deltage i nogle forhandlinger på Jægerspris om forlængelse af en forpagtningskontrakt mellem »Frederik VII's stiftelse« og forsvarsministeriet. Arle en vintermorgen drog jeg da ud uden at ane, at det skulle blive en af de mest interessante dage, jeg længe har oplevet i min i mange henseender meget forvænnede tilværelse.

Jeg blev modtaget i København af mine forhandlingspartnere og konstaterede med glæde, at jeg kendte dem alle. Der var officeren, som uanset sin høje militære rang er et trofast medlem af Dansk Slægtsgaardsforening. Hans opgave er at varetage jordbrugsmæssige interesser i forbindelse med forsvarrets virke omkring i landet. I den forbindelse har jeg færdedes sammen med ham på en del ture omkring på Sjælland. Hans bil, der havde tjent ham trofast med 382.000 km var nu på afskedstur. Gang på gang har han vist sig som en nobel forhandler over for de landmænd, man har mødt, og når man i et ganske enkelt tilfælde har mødt en virkelig kværlant, har han været tålmodigheden selv. Vi har aldrig manglet samtalestof på vore ture, for hvor vi end har begyndt, har vi altid endt med landbruget. Nedbør, kornavl, grisepriser, frøavl og afvanding har stået på dagsordenen. Vi havde fælles interesser.

Så var der kontorchefen, det beskedne og elskelige menneske, der havde tilbragt sin barndom og yngste ungdom i Thylands barske, men alligevel så frugtbare egne. Han har glemt et godt stykke af sit hjerte deroppe, og da jeg også har nogle kære ungdomsminder derfra, har vi igennem årene haft let ved at komme i kontakt. Endelig var der arkitekten. Han fortæller gerne om de opgaver der har været betroet med hensyn til at bygge et stykke Danmark i det fjerne Grønland.

Man må undskylde, at jeg ikke kan nøjes med at betragte disse mænd som arbejdsfæller ved fælles opgaver. Jeg betragter dem som venner, jeg glæder mig over at mødes med.

Jeg beskæftiger mig med dette, fordi nogle mennesker har så travlt med at skælde ud over vore embedsmænd. Jeg har nu i et langt liv arbejdet sammen med en hel del af dem både i centraladministrationen og ude i landet, og jeg har lært at sætte pris på dem. Bevares, der er forskel på dem, sådan som der nu engang er forskel på mennesker, men langt den overvejende del af dem er pligtro og venlige folk, som jeg har haft glæde af

at være sammen med. Jeg har draget sammenligning mellem embedsmænd og politikere, og jeg må desværre erkende, at den ikke altid er falden ud til politikernes fordel.

Vi kørte ud fra København ad en af de mest moderne udfaldsveje, gennem en lang tunnel, der letter trafikken meget, vi kom over den store bro, der lavede så megen ravage ved at styrte sammen for et år siden. Den var nu taget i brug, selvom belægningen var noget ujævn. Vi kørte ud gennem Nordsjællands smukke egne, og vi havde den glæde, at vintersolen for en sjælden gangs skyld smilede ned til os, medens himlen blev blå, og søen lånte dens farveskær. Selv de nøgne vinterskove så venligt ud i solskinet. Vi kørte frem mod det mærkelige horn, der ligger mellem Isefjord og Roskilde fjord. Broen ved Frederikssund gør nordspidsen helt anderledes let tilgængelig end før. Og så er vi oppe på hornet nær Jægerspris. Den blå fjord med de vilde svaner blinker venligt til os, medens de slanke bøgestammer knejser til den anden side. Her oppe kan man næsten altid se vand enten til den ene eller den anden side og snart til begge sider. Vi kørte ud til de betydelige arealer, som forsvarsministeriet har i forpagtning. De er nok ikke særlig meget værd som landbrugsjord, men de egner sig fortrinligt til formålet, både fordi de ligger nogenlunde centralt, og fordi der er meget lidt trafik forbi dem, da man ikke kan komme videre på anden måde end ved at lade sig sejle over ved Kulhuse. Men vi skulle til forhandlingsbordet og kørte frem mod hovedbygningen til Jægerspris slot.

Jægerspris består af selve slottet med den tilstødende store park, tre større gårde med tilsammen omkring 800 ha agerjord og skove med 3000 ha. Det tilhører Frederik VII's stiftelse. Det er egentlig en gal betegnelse, for stiftelsen er oprettet af grevinde Danner i kongens navn. Grevinden, der havde et varmt hjerte, havde som vi ved svunget sig op fra små kår til en plads ved kongens side, og der er næppe tvivl om, at hun i udpræget grad var medvirkende til at Frederik VII fik en sådan plads i Danmarks historie, som tilfældet blev. Og nu skænkede hun altså Jægerspris med skov og landbrug til en stiftelse for ulykkeligt stillede småpiger, og som sådan består den stadig væk.

Bygningen af Jægerspris slot blev påbegyndt af Christian IV og senere videreført. Frederik VII og grevinde Danner boede meget på dette yndige

Jægerspris slot, hvor Frederik VII og grevinde Danner elskede at bo.

og fredelige sted. Og nu gik vi op ad den kongelige trappe og ind i hovedbygningen, hvor de gamle møbler endnu står som i kongens tid, og hvortil der igrønt er adgang for offentligheden. Vi blev modtaget af repræsentanter for stiftelsen, nemlig dens formand, en københavnsk højesteretssagfører, en yngre landsretssagfører og den stedlige inspektør. Jeg var noget spændt på forhandlingerne, men opdagede hurtigt, at man her stod over for mennesker med en virkelig pietetsfølelse, som desværre er ret sjælden i vore dage, og en indstilling der er endnu sjældnere. De ville drive stiftelsen videre i dens oprindelige sociale spor ved hjælp af stiftelsens egne midler og uden statsstøtte. Ministre har været ude på at lokke med statstilskud, men man sagde nej til at blive afhængige af staten. Man fik lejlighed til virkelig at glæde sig over at mødes med sådanne mennesker.

Det blev frokosttid, og man spadserede gennem de gamle sale til kongens spisestue. På vejen passerede man en lang korridor med tre store billeder fra grindefangst ved Færøerne. Rygtet fortæller, at de er blevet til, fordi Frederik VII som kronprins aflagde besøg på Færøerne. En kunstner skulle så forevige begivenheden, men kronprinsen var utilfreds med billedet. Når han ver deroppe

skulde han også være med på billedet. Der blev så malet et nyt, hvor kronprinsen stod oppe på en klippe og så ud over fangsten. Kronprinsen var imidlertid stadig utilfreds. Han skulle være med til selve fangsten. Maleren lavede så et tredje billede, hvor kronprinsen står i stavnen på en båd og forsøger at trække en grindehval op. Og nu hænger de tre billeder ved hinandens side på Jægerspris.

Vi kom frem til den kongelige spisestue, hvor Frederik VII og grevinde Danner tittede ned fra et par store billeder på væggen, men samtidig var der den dejligste udsigt til den solbeskinnede park. Jeg havde ganske vist set den for nogle år siden, hvor et par venlige damer en sen aften viste mig rundt, men det var noget helt andet at se de høje slanke alleer og de grønne plæner ved dagslys.

Efter frokosten var der kaffe i et tilstødende lokale, som det så smukt hedder, og her var det Christian IV der tittede ned på os fra væggen. Solen skinnede imidlertid stadig lige smukt, og vi besluttede derfor at køre en tur gennem skovene. Vi startede i den store og velholdte park, der overgangsmæssigt gled over til at blive skov. Og på turen her passerede man nogle af de 54 mindesmærker, der er rejst over personer og begivenhe-

der fra Danmarks historie. Vi passerede ungsko-ven, hvor risbøgen, der havde beholdt sin brune dragt, stod og lyste i solen. Man siger ikke for intet, at risbøgen er det klogeste træ i skoven, for den beholder sin gamle kjole til den får en ny.

Skovene er naturligvis åbne for alle, skovvejene skal jo endda være det ifølge en omdiskuteret lov, men bilkørsel er desværre ikke tilladt. Det siger sig selv, at man ikke kan slippe en horde af biler løs på de meget smalle og de meget svagt befæstede skovveje, og når jeg nævner, at vi kørte femten kilometer på skovturen, forstår man, at det ikke er så lige til at ændre noget ved dette forhold, så vi måtte nyde vor privilligerede kørsel og iøvrigt konstatere, at vejene var velafmærkede, så det var let for gående at finde vej.

Fra ungsko-ven passerede vi de friske grønne granskove, før vi kom ind i den gamle storskov. Og her mødte vi skovens ubestridte kæmpe, den gamle kongeeg. Man har beregnet, at den er omkring ved atten hundrede år gammel, altså omtrent helt fra Kristi tid. Den har haft en helt ufatteligt størrelse. Man siger, at da den endnu stod som en hul skal, var den så stor, at en voksen mand kunne sidde på sin hest inde i den. Nu er der

imidlertid kun et lille hjørne af skallen tilbage. I den ene side står endnu en rest, men det mærkelige er, at den stadig bærer friske skud, der grønnes hvert forår. Og resterne af det vældige træ ligger spredt over et større areal og smuldrer hen, medens de fortæller om den faldne skovens kæmpe. Tilbage står imidlertid nogle stubrester, der afslører træets enorme omkreds på det sted, hvor det har trodset storm og uvejr i dets næsten to tusinde års historie.

Det var mørkning, da forhandlingerne genoptoges, og så skete det mærkelige, at lyset pludselig gik ud. En flyver var styrtet ned i nogle højspændingsledninger og havde mørkelagt Jægerspris slot og by totalt. Så måtte stearinlysene frem, og medens mørket sneg sig frem i krogene, fik man et forstærket indtryk af fortidens forhold i den gamle kongebolig.

Efter en vel gennemført dagsgerning kunne vi sige farvel til et sted fuldt af ynde og historie. Påny havde vi fået bekræftet, at vel kan det være dejligt at rejse ud og se andre lande og andre forhold, men for dansken er det dog således, at ude er godt, men hjemme er bedst.

C. R. C.

Den 1800 år gamle Kongeeg i Jægerspris' skove. Kongeegen anses for at være et af Europas ældste træer.

DEN HVIDE MÅNED

Så fik vi skudt nytår ind og sendt raketter til vejrs for at hilse på det nye år og sige farvel til det gamle. Eller nøjedes vi med at slå pottes på døre?

Januar kan være hvid og lang nok. Månedens navn stammer fra den romerske gud Janus. Han havde to ansigter. Et vendte mod fortiden og et mod fremtiden.

Fik vi købt helligtrekongers lys. Tre stk. til minde om de hellige tre konger: Kasper, Melkior og Balthasar. Lærte vi navnene i skolen? Vore forfædre gjorde. Spiste vi æbleskiver helligtrekongersaften? Det var ellers en hyggelig skik. Med hertug Knuds dag den 7. januar er julen ude. Det var ham, der blev myrdet den 7. januar 1131.

I sin tid en helligdag, hvor arbejdet lå stille. Men måske gik man lidt ud i huggehuset og reparerede på lidt træøj. Staldarbejdet skulle i hvert fald udføres. Der kunne være rim på væggene i stalden, selv om man havde lagt et forsvarligt lag halm på loftet.

Den 10. januar er det Sankt Paulus dag eller Poul Eremit's dag. Da skulle solen gerne skinne så længe, at selv fummelfingrede kællinger kan nå at sadle en hest for manden.

Måske vore forfædre også helligholdt den hellige Antonius dag den 17. januar. Han var en kristen mand, der blev fristet af en overmåde smuk kvinde. Hun krævede at ligge ved hans side. Han lavede et bål, tændte det og lagde sig i ilden. Hun fulgte ham ikke.

Den 20. januar begynder saften at vandre opad i træerne. Da er det Fabians dag. Han var en from biskop, der dræbtes af en kejser.

Den 21. er det Sankt Agnes dag. Hun var en smuk kvinde af fornem slægt, der gik over til kristendommen, hvorfor hun blev klædt nøgen og stillet offentligt til skue. En romer ønskede at udnytte situationen, men da han kom indenfor rækkevidde rettede hun sit blik mod ham. Han blev blind og kastedes livløs til jorden.

Hvis vi har fuldmåne den 25. januar, kan vi vente megen blæst.

Rimfrost kan vi næppe undgå i januar. Allerbedst er det, hvis rimten folder sig ud som lange haler på træerne. Så bliver rugaksene til sommer af samme længde. Rimten laves af rimmændene, der kommer fra nord. Det er også dem, der tænder nordlyset. Så de har meget at gøre i januar.

Januar var rent forlystelsesmæssigt ikke nogen stille måned. Det var sundt at spise stærke sager og drikke rigeligt med øl, og julegilderne med dans og kommers strakte sig mange dage ind i måneden. Folk klædte sig ud til nogle af gilderne. Man mødte julebukken og havfruen i gildestuen. Man

mødte også »Fattig Per Eriksen« – hvem det så monne være, og måske kan nogen erindre fælledansen med den rige fugl og den fattige fugl.

Gæstfriheden var overalt stor, humøret højt og der var rigeligt med fødevarer i køkken og kælder, ligesom der endnu var halm, hø og korn i stalde og på lofter.

I kystbyerne kunne de hjemmegående skipperne og matroser arrangere skipperboller i privatstuer. Så dansede man med konen eller kæresten, drak punch, spiste smørrebrød og dansede videre.

Et nyt år begynder. De unge ser fremefter med forventning. De gamle mindes det forgangne.

Edvard Andersen.

Fra Arbejdsmarken

Hovedbestyrelsesmøde 6. februar

Hovedbestyrelsen har afholdt sit halvårslige møde og i det nedenstående skal der lige nævnes nogle af de punkter man beskæftigede sig med.

Formanden nævnedes i sin beretning at Ejner Pedersen og hustru havde holdt guldbryllup, i hvilken anledning formanden og arkivar Hoffmannsen havde bragt foreningens hilsen ved personlig fremmøde.

Den henvendelse arkivudvalget havde foretaget i efteråret, som vi omtalte i forrige nr., havde fået en varm anbefaling af landbrugsministeren.

Der er tilsyneladende behov for en konsulentvirksomhed, og bestyrelsen drøftede om man skulle finde udvej for påny at knytte en konsulent til foreningen.

Efter en del stilstand i medlemstegning, kunne bestyrelsen konstatere en glædelig fremgang med tilgang af flere nye medlemmer. Man drøftede forskellige former for en medlems-agitation. Således nævntes muligheden for en radioudsendelse om foreningens virke.

På baggrund af den ny lov om kapitalvinding, drøftede man nedsættelsen af et udvalg, der skulle tage problemet op ved en henvendelse til folketinget. Vi henviser til den særlige note længere henne i bladet.

Bladets redaktør blev kraftigt opfordret til at tage noget mere landbrugsstof op – evt. stof om E.F. – Redaktøren slog selv på, at han også gerne ville bringe stof om de gamle slægtsgårde samt en del egnshistorie. – Her appelleres der til medlemmernes medvirken i endnu større udstrækning.

Sidste punkt på dagsordenen var gennemgang af det kommende årsmøde i Grenå. Gdr. Chr. Thyboe har med sine medhjælpere gjort et ene-

stående forarbejde og næste nr. af bladet vil hovedsageligt rumme stof om årsmødet, såvel de praktiske ting, som udflugter, egnsomtale med videre. Medlemmerne kan glæde sig til nogle gode dage og bør allerede nu sætte kryds i kalenderen for dagene 24.-25. maj.

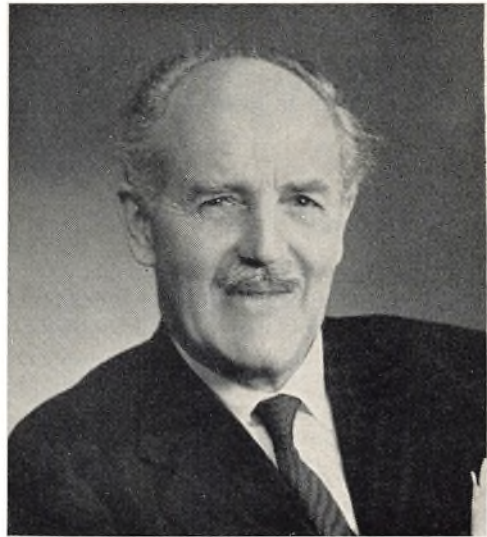
Kultur og Kulturforfalskning

Over dette emne talte højskoleforstander Gustaf Bengtsson, Lollands højskole, ved Slægtsgaardsforeningens møde i området Sjælland syd i Fladsåhallen d. 6. januar. Foredraget vakte meget stor interesse ved en gennemgang af nutidens mange påvirkninger set i lys af fortidens livsmønstre og mange takkede Bengtsson direkte ved mødets afslutning. I et indlæg gav forstanderen også en vurdering af højskolens placering i tiden. Der deltog 90 medlemmer med pårørende i mødet. Foreningen holdt generalforsamling inden foredragsmødet og her berettede formanden, amtsrådsmedlem, gdr. Jens P. Petersen, Farendløse, om et tilfredsstillende arbejdsår med god opslutning om de tre møder og to udflugter til landsmødet og til Langeland, Tåsinge og Lolland. Ca. 100 har deltaget hver gang foreningen kaldte. Medlemstallet er svagt stigende og ligger på ca. 260. Formanden meddelte at to arrangementer allerede er planlagt i 1975, et Slægtsgaardsstævne ind under høst på Næstvedegnen og udflugt til Sydsåne. Regnskabet viste en balance på kr. 12.900. Ved bestyrelsesvalget afgik Johs. Nielsen, Rude Eskildstrup, Gerda Winther, Møn og Karl Andersen, Arnøje og følgende nyvalgte: Gdr. Børge Woetmann, Tøpkildegård, Terslev, gdr. Peter Larsen, Kjeldby og gdr. Lars Andersen, Arnøje. Amtsrådsmedlem Johs. Egede Johannesen valgtes til revisor.

Jens P. Petersen sluttede den vellykkede aften med at appellere til medlemmernes initiativ for at skaffe nye medlemmer fra den store kreds i landbofolket, som har interesse i at understøtte bondefamiliens eksistens på gården.

Slægtsgårdsforeningen protesterer mod lovgivningen om kapitalvinding

Ved februardødet i landsbestyrelsen førtes en indgående drøftelse af de uretfærdigheder der rammer talrige landmænd når de foretager salg eller deltager i jordfordelingsordninger. Også generationsskiftet betyder store vanskeligheder ved økonomiske krav fra staten. Det blev påpeget at mange eksempler fra de sidste måneder har ført til stærke og rimelige reaktioner. Bestyrelsen vedtog derfor at rette en kraftig henvendelse til samtlige folketingsmedlemmer med krav om en hastelovgivning, som fører til ordentlige skatteforholdsregler uden de nuværende skævheder. I næste nr. vil red. komme tilbage til Sagen.

80 år

Den 16. februar passerede hofjægermester, skov-ejer H. Chr. C. F. Cederfeldt de Simonsen, Erholm slot ved Årup de 80 år.

Hofjægermester Cederfeldt de Simonsen er et højt skattet medlem af Dansk Slægtsgårdsforening i hvis hovedbestyrelse han stadig har sæde. Han er foreningen en god mand, der altid har haft sine meningers mod, og med klogskab og indsigt adskillige gange har været med til at løse problemerne hen ad vejen. I en årrække var hofjægermesteren formand for bladudvalget og har på denne post været en værdifuld medarbejder, som bladet skylder megen tak.

På stamhuset Erholm lever han sit daglige liv. Her yder han en forbilledig indsats, både som landmand og som skov ejer. Der står respekt om hans person blandt kolleger. Hele hans indstilling bunder dog langt dybere end at gøre dagens dont som en pligt. Med dybe rødder i fortiden føler hofjægermesteren en følelsesmæssig forpligtelse overfor det, han har taget i arv fra fædrene. Han føler en forpligtelse ikke blot overfor den slægt han repræsenterer, men også overfor sit land. Hver lod og del af det der er givet i hans varetægt skal der værnes om, så det kan gives videre til kommende slægter – det er ikke chauvinisme, men national ansvarsbevidsthed.

Med en hilsen fra forening og blad er det håbet i lang tid fremover at finde H. Chr. Cederfeldt de Simonsen i vor midte.

Til lykke!

Red.

Arveafgift og afgift af gave

af fhv. konsulent H. Balle

I Anledning af spørgsmål til besvarelse om arveafgifters og gaveafgifters størrelse for bestemte beløb i forskellige arveklasser, optrykkes her et uddrag af lov nr. 147 af 10. april 1922, som er ændret i 1947, 1957, 1964, 1969 og i 1972. Kommentarer tilføjes.

Ønsker man at anskaffe den nugældende lov hos en boghandler bestilles Finansministeriets lovbe-

kendtgørelse af 28. september 1972 eller Pios love nr. 7.

Nogle af de lovparagraffer der skønnes at have særlig interesse, da de omhandler de mest nærliggende spørgsmål, er § 2, § 3, § 11, § 44 og § 45.

ARVEAFGIFT og afgift af gave svares i overensstemmelse med nedenstående regler.

Om arveafgift.

§ 2.

- A. Der svares arveafgift af arvelodden efter nedenstående skala, når arven tilfalder arveladerens
- Ægtefælle (også den fraseparerede eller fraskilte),
 - Afkom,
 - Stedbørn og disses afkom,
 - afdødt barns eller stedbarns ægtefælle (ikke den fraseparerede eller fraskilte),

Arveloddens størrelse i kr.

1.	Ikke over 8.000		
2.	Over 8.000 men ikke over 10.000		
3.	» 10.000 » » 20.000		
4.	» 20.000 » » 50.000		
5.	» 50.000 » » 100.000		
6.	» 100.000 » » 200.000		
7.	» 200.000 » » 500.000		
8.	» 500.000 » » 1.000.000		
9.	» 1.000.000		

Hvis den arv, der tilfalder arveladerens ægtefælle, ikke overstiger 100.000 kr., er arven fritaget for afgift. Er ægtefællens arv over 100.000 kr., men under 160.000 kr., svares afgiften med 90 kr. af 100.000 kr. og 13 pct. af resten. Er arven 160.000 kr. eller derover, men under 250.000 kr. svares afgiften med 7.890 kr. af 160.000 kr., og 14 pct. af resten. Er arven 250.000 kr. eller derover, men under 500.000 kr., svares afgiften med 20.490 kr. af 250.000 kr. og 19 pct. af resten.

Arveloddens størrelse i kr.

1.	Ikke over 2.000		
2.	Over 2.000 men ikke over 5.000		
3.	» 5.000 » » 10.000		
4.	» 10.000 » » 20.000		
5.	» 20.000 » » 50.000		
6.	» 50.000 » » 100.000		
7.	» 100.000 » » 200.000		
8.	» 200.000 » » 500.000		
9.	» 500.000 » » 1.000.000		
10.	» 1.000.000		

- Søskende, der har haft fælles bopæl med arveladeren i de sidste 10 år før dødsfaldet, forudsat at både arveladeren og arvingen ved dødsfaldet var ugifte (herunder fraseparerede, fraskilte, enker og enkemænd),
- Forældre, såfremt arveladeren var ugift (herunder frasepareret, fraskilt, enke eller enke-mand) og ikke var fyldt 21 år.

Afgiften

0 kr.			
100 kr. af	8.000 kr. og	2 pct. af resten	
140 »	10.000 »	3,5 »	
490 »	20.000 »	5 »	
1.990 »	50.000 »	8 »	
5.990 »	100.000 »	13 »	
18.990 »	200.000 »	18 »	
72.990 »	500.000 »	24 »	
192.990 »	1.000.000 »	32 »	

Er arven 500.000 kr. eller derover, men under 1.000.000 kr. svares afgiften med 67.990 kr. af 500.000 kr. og 25 pct. af resten. Er arven 1.000.000 kr. eller derover, svares afgiften efter foranstående skala.

B. Når arven tilfalder arveladerens forældre eller deres afkom, som ikke falder ind under A, samt når arven tilfalder arveladerens stedforældre, svares arveafgift af arvelodden efter følgende skala:

Afgiften

			10 pct.
200 kr. af	2.000 kr. og	12 pct. af resten	
560 »	5.000 »	15 »	
1.310 »	10.000 »	20 »	
3.310 »	20.000 »	25 »	
10.810 »	50.000 »	33 »	
27.310 »	100.000 »	42 »	
69.310 »	200.000 »	55 »	
234.310 »	500.000 »	68 »	
574.310 »	1.000.000 »	80 »	

C. Naar arven tilfalder slægtninge af arveladeren eller med ham ubeslægtede, svares arveafgift

af arvelodden efter følgende skala:

Arveloddens størrelse i kr.				Afgiften			
1.	Ikke over 1.000						15 pct.
2.	Over 1.000	men ikke over	2.000	150 kr. af	1.000 kr. og	18 pct. af resten	
3.	»	2.000	»	»	2.000	»	22
4.	»	5.000	»	»	5.000	»	27
5.	»	10.000	»	»	10.000	»	32
6.	»	20.000	»	»	20.000	»	38
7.	»	50.000	»	»	50.000	»	48
8.	»	100.000	»	»	100.000	»	58
9.	»	200.000	»	»	200.000	»	68
10.	»	500.000	»	»	500.000	»	79
11.	»	1.000.000			697.940	»	90

STK. 2. Ved afgiftsberegningen sidestilles adoptivforhold med ægte slægtsskabsforhold i alle arveklasser.

STK. 3. Af arv, der tilfalder staten, kommuner, kirker, foreninger, selskaber, stiftelser, legater og lignende, svares 35 pct. i afgift uden hensyn til arveloddens størrelse. Dog skal afgift af arv, der tilfalder familiestiftelser eller familielegater af den i § 4 c omhandlede art, beregnes i overensstemmelse med de under A-C givne regler efter arvens størrelse og slægtsskabet mellem arveladeren og stiftelse- eller legatnyderen (jfr. § 6, stk. 2).

§ 3.

Arveafgift svares kun af arvelodder på 50 kr. og multipla heraf, således at brøkdele af det nævnte beløb udelades ved arveafgiftsberegningen.

STK. 2. I boer, hvis hele beholdne formue ikke udgør 500 kr. svares ingen arveafgift.

STK. 5. Hvis arvingen har indtaget et barns stilling i arveladerens hjem enten som plejebarn, eller fordi arvingen har opholdt sig i hjemmet sammen med den ene af sine forældre, kan finansministeren tillade, at arveafgiften svares efter samme afgiftsklasse som for arveladerens børn.

STK. 6. Hvis arvingen ved arveladerens død i

længere tid har hørt til dennes husstand eller været økonomisk afhængig af ham, kan finansministeren tillade, at arveafgiften svares efter en lavere afgiftsklasse end den, arvingens slægtsskabsforhold til arveladeren vil betinge. Har arvingen i de sidste 5 år før arveladerens død hørt til dennes husstand eller været økonomisk afhængig af ham, og arvelodden ikke overstiger 2.000 kr., bortfalder arveafgiften.

§ 11.

STK. 3. Når en efter denne lov afgiftspligtig erhvervelse omfatter fast ejendom her i riget, eller hvor andre særlige omstændigheder taler derfor, kan finansministeren indrømme henstand med betalingen af arveafgiften eller tillade, at den helt eller delvis betales i afdrag på en i hvert enkelt tilfælde nærmere fastsat måde.

STK. 4. Hvor det skønnes rimeligt af hensyn til kapitalforholdene i en arvet erhvervsvirksomhed og dennes fortsatte beståen, kan finansministeren indrømme henstand med betalingen af arveafgiften i indtil 15 år eller tillade, at afgiften helt eller delvis betales i afdrag på en i hvert enkelt tilfælde nærmere fastsat måde.

(fortsættes i næste nr.)

Kapiteltaksten for 1974

Kapiteltakstområder	Kapiteltakster for byg pr. 100 kg	Sammenlign. for 1973
Sjælland og Møn	74,07	(67,73)
Lolland-Falster	73,26	(69,45)
Bornholms amtskommune	73,30	(64,70)
Fyns amtskommune	75,09	(66,28)
Sønderjyllands amtskommune ..	72,87	(67,27)
Vejle og Århus amtskommuner	73,71	(67,73)
Ribe og Ringkøbing amtskommuner	74,45	(68,39)
Viborg og Nordjyllands amtskommuner	72,84	(68,56)
Hele landet	73,82	(67,76)

Bekendtgørelsen af 30. januar 1975 fra Danmarks Statistik var offentliggjort i Statstidende den 31. januar 1975 med følgende indledning:

I henhold til lov nr. 179 af 28. april 1971 om fastsættelse af kapiteltakster har Danmarks Statistik for året 1974 beregnet kapiteltakster for byg pr. 100 kg for de i loven fastsatte kapiteltakstområder. Kapiteltaksterne beregnes på grundlag af oplysninger fra erhvervsdrivende, der handler med korn.

I henhold til ovennævnte lov fastsættes kapiteltakster for byg pr. 100 kg. – I loven er fastsat omregningsfaktorer, således at kapiteltaksten for byg pr. 100 kg kan omregnes til priser for rug, havre og hvede pr. 100 kg og til priser for rug, byg, havre og hvede pr. gl. dansk tønne. For Sønderjyllands amtskommune kan der endvidere beregnes priser pr. hektoliter.

For hele landet har kapitelstaksterne pr. 100 kg byg i gennemsnit været følgende i årene 1965-1974:

1974.....	73,82 kr.
1973.....	67,76 kr.
1972.....	52,73 kr.
1971.....	43,62 kr.

1970.....	43,35 kr.
1969.....	43,71 kr.
1968.....	39,93 kr.
1967.....	47,67 kr.
1966.....	48,10 kr.
1965.....	45,50 kr.

H. Balle.

SLÆGTEN NEERGAARD I 1848

En to-sidet indsats

Af Ch. Neergaard

Den ældste og talrigeste af de slægter, der bærer navnet Neergaard, stammer fra gården Nedergaard i Gredstrup sogn, Tyrsting herred i Nørrejylland. Stamfaderen drog i det 17. århundrede til Sjælland, hvor han blev forpagter af herregården Svenstrup.

Hans efterkommere, af hvilket en meget stor del har været knyttet til jordbruget, har lige siden haft en væsentlig tilknytning til Sjælland. En gren af slægten tog dog ophold i Slesvig og Holsten, og sidegrene er at finde i Jylland og i udlandet, særlig i U. S. A.

»Holstenerne« ejede Eckhof i Egerneførde herred og Oevelgønne i Holsten og periodisk andre større gårde i hertugdømmerne. Særlig bemærkes *Lucius Bruun Neergaard* (1797-1881). Han var dr. jur., auskultant i det slesvig-holsten-lauenborgske kancelli, stænderdeputeret, ridder af dannebrog og kammerherre. Som ejer af Oevelgønne var han desuden kendt som en habil landmand. Ved det store landbomøde i Kiel i september 1847, der besøgte af ca. 2500 landmænd fra de fleste europæiske lande, deltog Neergaard ivrigt i drøftelserne om dræning. Den nationale spænding mellem kongeriget og hertugdømmerne kunne ikke udelukkes fra dette møde; bl. a. skabte det utilfredshed, at dannebrog vajede fra kongresbygningens kuppel, og at andre landes flag sås på gavle og hjørner, medens de »slesvigske« farver savnedes. Roen blev dog genoprettet. Om Neergaards holdning ved denne lejlighed har jeg ingen oplysninger, men et halvt år senere, i marts 1848 er hans indstilling i hvert fald klar: vi ser ham ved de stænderdeputeredes møde i Rendsborg fuldt ud på oprørernes parti, og herfra drog han som ordfører for den slesvig-holstenske deputation til Kø-

benhavn for at overbringe kongen kravet om Slesvig og Holstens løsrivelse.

For denne ulejlighed og for sin ivrige deltagelse i »Landesversamling« mistede han den kammerherretitel, som den danske konge havde tildelt ham tre år tidligere. Kammerherrenøglen havde han forinden afleveret til de revolutionære autoriteter. (En af hans sønner, Harald E. Bruun Neergaard var i 1850 kaptajn i Insurgentarmeen, slog sig efter krigen på teologien og udnævntes i 1865 til sognepræst i Aller og Taps ved den nye rigsgrænse.)

☆

Heldigvis finder vi de fleste af slægtens medlemmer på den »rigtige« side, og en del af disse, der på denne tid sidder som landbrugere på Sjælland, ydede en indsats for fædrelandet, som ikke skulle gå helt sporløst hen.

I 1848 var der ikke almindelig værnepligt i Danmark (den indførtes i 1849), og da det blev klart, at krigen måtte komme, tog godsejer *Carl Neergaard* til Gunderslevholm initiativet til oprettelse af et frivilligt korps, »Det beredne Jægerkorps for Øerne«, som i almindelighed gik under navnet »Herregaardsskytterne«. Carl Neergaard skrev til autoriteterne for at få disses tilladelse og velsignelse til korpsets oprettelse. Trods mange andre tillidshverv og et vaklende helbred (han døde i 1850) stiftede han komiteen til underhold af dette korps. Den bestod foruden af ham selv af fem andre ejere af større sjællandske landejendomme, deriblandt kammerherre *Joachim Bruun Neergaard* til Svenstrup (en fætter til den omtalte Lucius N.).

Komiteen påtog sig hvervning og udrustning af

dette jægerkorps ved henvendelse til alle Sjællands større gårde, hvoraf de allerfleste stillede mandskab, heste og pengemidler til rådighed. Også Carl Neergaards halvbror, forstkandidat (senere skovrider ved Flensborg skovdistrikt) *Johan Thomas Neergaard* meldte sig til korpset som jæger.

Stor pekuniær støtte ydede baron Carl Blixen-Finecke til Næsbyholm, og han var desuden under korpsets chefen, major C. Jacobsens fravær korpsets fører.

Den 21. april modtog oberst Tscherning på kongens vegne korpsets troskabsed. Selvom stemningen og offerviljen i rigt mål var til stede, må det dog forekomme mig ret imponerende, at man – kun 5 uger efter oprøret i Rendsborg – havde et frivilligt korps bestående af 200 mand til hest, fuldt udrustet med gode våben, egne uniformer, train o. s. v., veluddannede skytter, klar til at afgå til fronten.

Den 22. om morgenen gik hele korpset til alters i Næstved, hvor det havde været garnisoneret under uddannelsen, hvorpå det drog af mod Korsør, hvorfra det skulle sejles til Fyn. Vejen fra Næstved

til Korsør fører imidlertid forbi Førslevgård, som tilhørte Carl Neergaards bror, justitsråd (senere etatsråd) *Peter Johansen Neergaard*, og denne inviterede hele korpset på frokost, som var så god, at nogle af jægerne var lige ved at glemme deres rifler, da de skulle ride videre. Stemningen har været høj, men herefter kom alvoren. Korpset var ikke noget paradenummer, men ydede en værdifuld indsats i krigen, også ved sin høje moral og sin begejstring for sagen, som smittede af på udskrevne soldater.

Korpset havde 2 faldne i 1848, og da som sagt den almindelige værnepligt indførtes året efter, opløstes korpset igen.

Men den neergaardske slægt havde nået at lægge et par små sten af vidt forskellig farve i den brogede mosaik, som udgør Danmarks historie i 1848.

Kilder:

Otto Vaupel: Krigen i 1848.

A. Valentiner: Herregaardsskytterne i 1848.

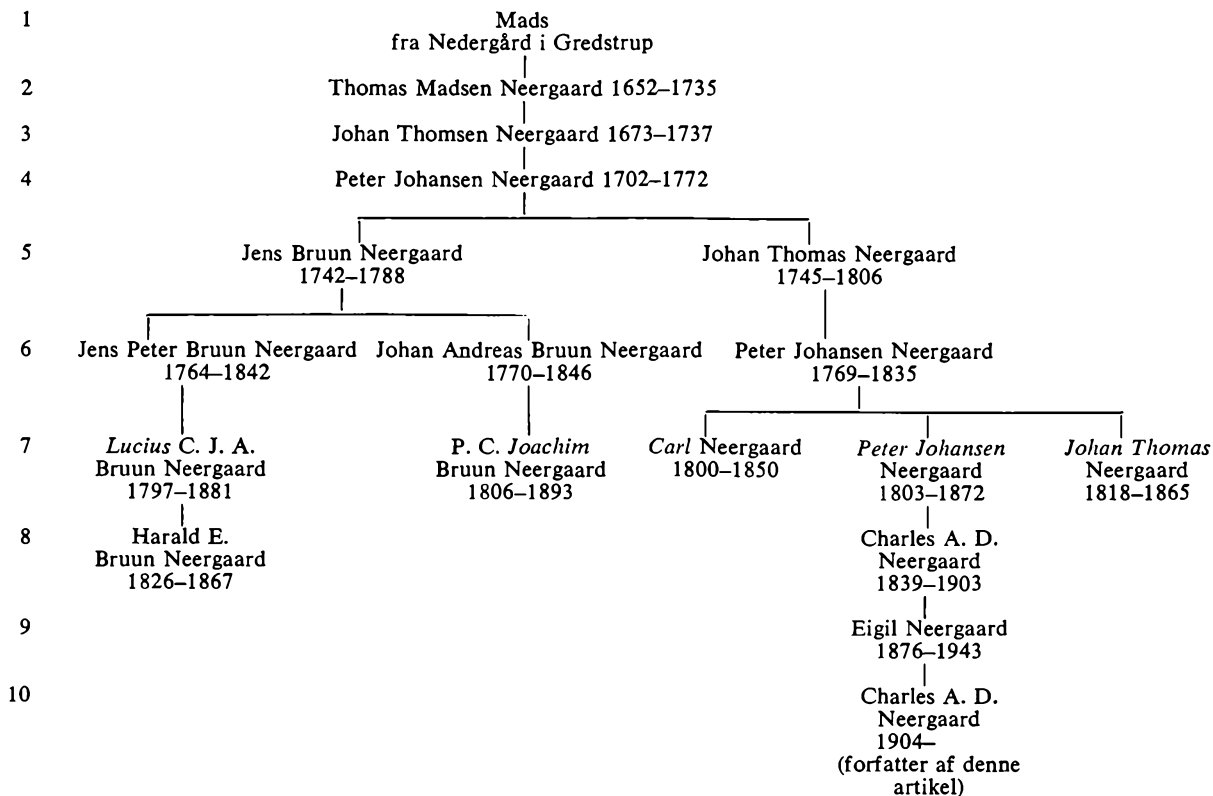
Albert Fabritius: Neergaard (Særtryk af Danmarks Adels Aarbog 1968–69).

Hedeselskabets Tidsskrift 1973, nr. 4.

Arkivalier vedr. Ordenscapitulet 1808–52 (Rigsarkivet).

Genealogi

Slægtled

Interessant restaurering

Redaktør Richard G. Nielsen fortæller om et spændende initiativ af en gruppe unge mennesker i Præstø, Danmarks mest brandhærgede by. Initiativet har ført til etablering af »Verdens første Brand-sprøjtemuseum«.

Historien bag denne avismeddelelse er, at en gruppe unge mennesker i Præstø gennem 7 år i al stilhed og uden nogen støtte udefra har sat et spændende initiativ i gang og udført en enorm manuel arbejdsindsats, som fører langt videre end de oprindeligt havde drømt om.

Permanent udstilling forberedes

De har restaureret en større samling af byens og egnens brandsprøjter, køretøjer, pumper, materiel og mundering fra 1800-tallet. Mere materiel kommer stadig til fra flere og flere steder i Danmark, hvor man finder gamle brandsprøjter og andet udstyr, som ellers ville være gået tabt.

Så meget er nu sat i historisk korrekt stand, at der er basis for en permanent udstilling. Interessen er vokset med opgaven, og ældre håndværkere har været parate med faglig bistand. Endog under esen i den gamle landsbysmedie må der fyres op af og til.

Selv om det skyldtes et tilfælde, at der kom gang i dette bevaringsarbejde, må man erkende, at den rette by for et brandmuseum må være Præstø, idet købstadens historie er et sådant jammersminde, at det må være landets mest brandhærgede by i de tider.

Så ofte brandhærged, at hele Danmark samlede ind til byen

Det kan nævnes, at i 1641 nedbrændte størstedelen af Præstø. Under Svenskekrigen 1658–59, da gøngernes berømte modstand fandt sted i Sydsjælland, blev byen og oplandet hærget, brændt og ødelagt. 1668 brændte $\frac{2}{3}$ af byen, oven i købet den bedst bebyggede del. Atter i 1670 var der brand og i 1711 brændte 28 gårde og huse, kun præstegården, 6 andre gårde og nogle fiskerhytter var tilbage. 1750 blev 45 ejendomme luernes bytte og i 1757 brændte den vestlige del af byen.

Regeringen: Nu må der gøres noget

Det er et særsyn i historien, at en lille dansk by så ofte og så totalt har været offer for ildebrande, og desto oftere det brændte, desto mere forarmede blev beboerne, og desto mere kneb det med at

bygge ordentligt og med at etablere et bare nogenlunde anvendeligt brandvæsen.

Elendigheden var så stor, at Fr. d. V i 1751 gav tilladelse til kollekt over hele landet til fordel for Præstø.

Men da byens styre senere – af let forståelige grunde – søgte lempelser i skatter og andre af den tids byrder, gav det i 1761 statsmagten anledning til at kræve, at brandvæsenet i Præstø nu blev sat i stand, som datidens forordninger befalede. Det holdt hårdt økonomisk, men de følgende år anskaffes sprøjter; der sættes andre foranstaltninger i værk, og der kommer mere system i tingene.

Givet er det, at borgerne i den ellers så idylliske lilleby ved den skønne fjord har levet i evig skræk for nye storbrande. I over 150 år blev hver familie daglig mindet om brandfaren, idet alle voksne mænd under 50 år var pligtig til at gøre tjeneste ved ildebandes bekæmpelse. Til dette brug befandt sig et eller flere redskaber i hvert hjem.

Sprøjtemønstringen – en sejrsfest over den røde hane

Til at begynde med havde byens råd udpeget 6 mænd til brandværnet. De skulle suppleres med det 16 mand store Præstø Liigbærerlaug. Siden dannedes et borger- og politikorps på 62 mand og i øvrigt blev hele den mandlige befolkning organiseret i sprøjtehold, rydningshold osv., osv.

Et led i brandværnets effektivitet var, at der

hvert år holdtes en *sprøjtemønstringsdag*: Da mødte alle mand af hus (også kvinder og børn – som tilskuere!). Munderingen blev synet, materiellet prøvet, og mandskabet måtte gennem øvelser som om der var opstået en storbrand.

Denne årlige begivenhed havde samme placering i egnens tilværelse som årlige militærøvelser kunne have i andre landsdele. Dagen sluttede med fest og efterslukning på hotellerne og de talrige værtshuse. I den høje feststemning oven på sprøjtemønstringsdagen finder man uden tvivl et stærkt indslag af glæde over, at nu var der igen gået et år uden at den røde hane havde galet over Præstø og varslet storbrand.

Sådan gik det nemlig. Om det var held eller de gode Præstøborgeres – 1700-tallet delvis påtvungne – foranstaltninger eller begge dele i forening, der hjalp, kan ikke siges, men det er en kendsgerning, at helt op til vore dage har byen undgået flere brandkatastrofer.

Datidens civilforsvar: brandvæsenet

Præstøs århundredgamle brandvæns-system fungerede indtil de moderne motorsprøjter i tredive- og tyverne dukkede op. Det kunne (omsat til moderne tids tankegang) godt minde lidt om det system, som man tog i brug under 2. verdenskrig med husvagnar og andet civilforsvar.

For syv år siden var der stadig en del tilbage af dette Præstøs glørværdige brandvæsen: Nogle køretøjer, hvoraf et var henstillet på kommunens stenplads, sprøjter, pumper, andet udstyr og mundering. Alt i dybeste forfald, da redningsaktionen satte ind.

Det har krævet både bødker-, hjulmager- og grovsmedearbejde at sætte tingene i en sådan stand, at de ikke blot fremtræder nøjagtig som da de i forrige århundrede blev fremstillet, men de er også fuldt funktionsdygtige.

Et særligt problem:

Det farvestrålende udseende

Samme omfattende restaurering har måttet foretages på det materiel, der senere er kommet til fra omegnen og fra andre landsdele.

Et særligt kapitel har været malerarbejdet. Trods det dystre formål var det et farvestrålende syn, når datidens brandvæsen rullede frem i bybilledet. I gamle dage var metal og træ malet og stafferet smukt og sirligt i mange forskellige farver.

Erfaringerne fra Præstø kan nyttiggøres af andre

Private, som vil føre gamle døre, paneler, møbler eller andre ting tilbage til det oprindelige udseende, kan i deres »gør-det-selv«-restaurering uden videre nyttiggøre erfaringerne fra Præstø. Hvad enten det gælder studiet af ældre tiders brandvæsen eller man ønsker at høre gode råd om istandsættelse, er man altid velkommen i den sydsjællandske fjordby.

I Præstø vil man gerne høre fra folk, der kan fortælle noget om brandbekæmpelse før i tiden eller som ved, hvor der findes gammelt materiel, som bør have på museum.

Måske kan nogle af vore læsere fortælle om den gamle landsbysprøjte?

Richard G. Nielsen.

Landbrugs lån til ethvert formål.

Har De brug for lån til tilbygning, sammenlægning, grundforbedring, køb af nye maskiner, udvidelse af besætning, ejerskifte eller andet, kan De roligt henvende Dem til Forenede Kreditforeninger. Vi yder

lån overalt på øerne på op til 50% af ejendommens værdi med løbetider på 10, 20 og 30 år. Lad en af vore landbrugs-kyndige folk kigge på Deres ejendom, så får De den rigtige belåning - hurtigt, smidigt og effektivt.

FORENEDE KREDITFORENINGER

Lånesagsekspedition:
Anker Heegaards Gade 4
1572 København V. Tlf. (01) 15 34 34

Lånesagsekspedition:
Mageløs 2
5100 Odense. Tlf. (09) 11 77 77

Indsendes til

Dansk Slægtsgaardsforening
kassererkontoret, Gassehaven 56, 2840 Holte

Undertegnede foreslår, at følgende får tilsendt oplysningsmateriale om Dansk Slægtsgaardsforening og opfordres til indmeldelse i foreningen:

.....

Titel	Navn	Postadresse
-------	------	-------------

.....

Titel	Navn	Postadresse
-------	------	-------------

....., den 1969

.....
(Underskrift)

Fotokopiering!

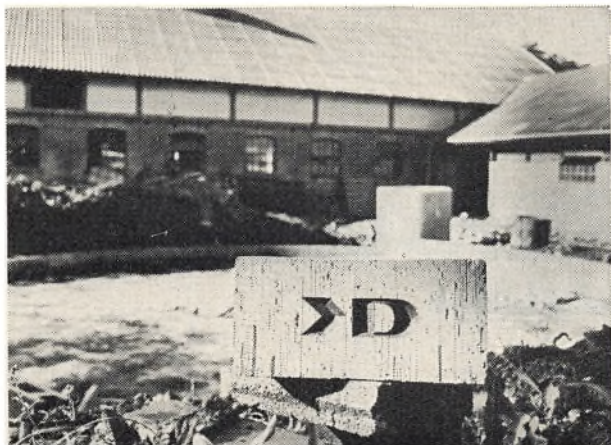
Manuskripter, originaldokumenter, attester, trikelkort etc. fotokopieres.

Størrelse 21 × 30 cm: 1,50 kr. pr. kopi.

Størrelse 22 × 36 cm: 1,75 kr. pr. kopi.

Rabat ved større bestillinger!

Slægtsgaardsarkivet,
H. C. Andersens Boulevard 4 (2. sal tv)
1553 København V

KREDITFORENINGEN DANMARK

København:
Jarmers Plads 2
1590 København V
Tlf. (01) 12 53 00

Århus:
Åboulevarden 69
8100 Århus C
Tlf. (06) 12 53 00

Herning:
Viborgvej 1
7400 Herning
Tlf. (07) 12 53 00

Afd. kontor i Odense:
Jernbanegade 16
5000 Odense
Tlf. (09) 12 53 00

Grundstenen i byggeriets økonomi – Kreditforeningen Danmark

Vi yder lån til byggeri inden
for landbrug, skovbrug,
gartneri og frugtplantager.

Til generationsskifte.

Sammenlægning af
ejendomme, køb af tillægsjord
og andre produktivits-
fremmende investeringer.

Uanset hvor De bor, har vi
en lokalkendt repræsentant i
nærheden.

Endvidere har vi særligt
landbrugskyndige specialister,
som står til rådighed med
al den vejledning,

De har brug for.

Ring eller skriv efter brochuren
»Skal De prioritere landbrug«.

**Tilfredse kunder
er det bedste
vi ved...**

SPAREKASSEN FYN
AFDELING AF SPAREKASSEN DANMARK

ANDELSBOGTRYKKERIET
i Odense

**Deres penge er godt anbragt
i Sparekassen**

SPAREKASSEN FYN

- når det drejer sig om Deres penge.

Slægtsgaardsforeningens mærkat

som er trykt i fire farver, kan endnu købes for 7 kr. pr.
bundt á 100 stk. - Henvendelse til

Foreningens kontor, Gassehaven 56, 2840 Holte

**De kan regne
med os**

